

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ D'HISENDA I PRESSUPOSTS** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 351-1992

Fq.Con.núm. 33/27

V legislatura

Any 2001

Núm. 33

Presidència
de l'Honorable Sr. Antoni Marí i Calbet.

Sessió celebrada dia 6 de març del 2001

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- COMPAREIXENCES:

1) RGE núm. 4426/00, sol·licitada pel Govern de les Illes Balears, de l'Hble. Conseller d'Hisenda i Pressuposts, per tal d'informar sobre el balanç del programa de lluita contra el frau fiscal de la Conselleria d'Hisenda i Pressuposts. 750

I.1) Compareixença RGE núm. 4426/00, sol·licitada pel Govern de les Illes Balears, de l'Hble. Conseller d'Hisenda i Pressuposts, per tal d'informar sobre el balanç del programa de lluita contra el frau fiscal de la Conselleria d'Hisenda i Pressuposts.

EL SR. PRESIDENT:

Bona tarda. Comença la sessió de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts per tal de procedir al debat del punt únic de l'ordre del dia, relatiu a la compareixença RGE núm. 4426/00, sol·licitada pel Govern de les Illes Balears, de l'Hble. Conseller d'Hisenda i Pressuposts per tal d'informar sobre el balanç del programa de lluita contra el frau fiscal de la Conselleria d'Hisenda i Pressuposts.

L'Hble. Conseller d'Hisenda i Pressuposts ve acompanyat del Sr. Alberto Ruibal, que és cap de Gestió i Inspecció Tributària. Té la paraula, en conseqüència, l'Hble. Conseller d'Hisenda i Pressuposts, Sr. Joan Mesquida i Ferrando, per fer l'exposició oral de la compareixença. Té vostè la paraula, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (Joan Mesquida i Ferrando):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, la motivació d'aquesta compareixença era i és, lògicament, presentar-los les actuacions que du a terme la conselleria en matèria de frau fiscal i, sobretot, escoltar aportacions, escoltar crítiques i enriquir la feina que puguem fer des del Govern amb tots els comentaris que es vulguin aportar, jo crec que amb una idea que repetiré al llarg de la meva intervenció, que és el més important i que és el que marca la nostra feina: la conselleria està determinada a facilitar als contribuents el compliment voluntari de les seves obligacions fiscals, ajudar-los, informar-los, sabent que les normes tributàries normalment estan disperses, no estan en un únic cos normatiu, i a sobre ens trobam que a vegades també les normes tributàries són de difícil comprensió, i el primer tema prioritari de la conselleria és encaminar l'actuació dels contribuents al compliment voluntari. Òbviament això, aquest compliment voluntari, no sempre es dóna i s'han d'articular mecanismes de lluita contra el frau, que és en definitiva el que es du a terme.

El reconeixement constitucional del dret d'autonomia de les nacionalitats i regions d'Espanya es concreta en una sèrie de distintes comunitats i ciutats autònomes, que tenen una autonomia financera. Aquesta autonomia financera implica que cada comunitat es converteix amb la gestora dels seus fons, gestió que ha d'evolucionar necessàriament en funció de la composició i importància d'aquests fons. Així, des del reconeixement i la creació de les distintes comunitats autònomes, la gestió d'aquests fons s'ha centrat fonamentalment en el control de les transferències i assignacions procedents de l'Estat, la qual cosa comporta una gestió centrada en el control de les distintes polítiques de despesa i dels distintes centres de despesa de cada comunitat autònoma. Per aquest motiu, a totes les comunitats autònomes

s'han regulat les distintes normes vinculades a la intervenció i a la fiscalització de despeses.

No obstant això, aquesta situació ha anat canviant en els darrers temps, ja que cada vegada és major la part del pressupost d'ingressos de les comunitats que procedeixen d'ingressos tributaris enfront de les transferències de l'Estat o altres ens, situació que es dóna especialment a la comunitat autònoma de les Illes Balears, en què els ingressos de caràcter tributari suposaran per a l'exercici del 2001 prop del 73% del pressupost d'ingressos, mentre que altres comunitats autònomes assoleixen el màxim percentatge del 28, 27%.

Aquesta nova situació en què els ingressos tributaris adquireixen aquest grau d'importància exigeix una modificació dels criteris de gestió dels fons públics de manera que la seva gestió sigui integral i incideixi també en el vessant d'ingressos i, més concretament, en els ingressos tributaris. Aquesta nova perspectiva adquireix una major importància si tenim en compte que la nostra comunitat té, sobre el 60% d'aquests ingressos tributaris, assumides les funcions gestores en sentit ampli: gestió, inspecció i recaptació, cosa que ens duu a assegurar que l'autonomia de les Illes Balears depèn en gran manera de la gestió que es faci dels tributs autonòmics, fet que no succeeix sens dubte a les comunitats on el gros dels ingressos procedeix de transferències de l'Estat.

En aquest punt de la introducció s'haurà de convenir que el mer transcurs de quasi 15 anys des que s'assumiren efectivament, el 10 de març de 1986, les primeres competències en matèria de gestió de tributs justificaria per si mateix una revisió de les deficiències i els avantatges advertits en l'administració tributària autonòmica. És necessari, per tant, efectuar un replantejament dels procediments i mètodes de treball, sistemes de control i aspectes estructurals inherents al model d'administració tributària.

Això no fa més que justificar, i a la vegada exigir, la necessitat de concretar un pla de lluita contra el frau fiscal. L'objectiu d'aquest pla, encara que doble, no és un altre que la reducció del frau fiscal i la reducció de la pressió fiscal indirecta en l'àmbit de la comunitat autònoma de les Illes Balears, i no tan sols respecte als tributs autonòmics, sinó també en relació als tributs estatals i locals.

El disseny del pla passa pel desenvolupament de les fases següents: Determinació de les variables estratègiques o elements que configuren l'entorn en què s'ha de desenvolupar el pla, concreció dels objectius instrumentals, actuacions i mesures que s'han d'adoptar per a la consecució dels objectius instrumentals i selecció d'indicadors; en definitiva, avaluació dels resultats.

En primer lloc hem de determinar les variables estratègiques o elements que configuren l'entorn en què s'ha de desenvolupar el pla. En efecte, l'èxit d'un pla de lluita contra el frau depèn sobretot d'una correcta visualització inicial de l'entorn, la qual cosa es tradueix en la numeració dels factors que hauran d'actuar com a referències obligades en la seva previsible evolució. Alguns d'aquests factors no són nous ni

específics de l'administració tributària autonòmica, però mantenen plenament la vigència, com és el cas de la generalització de la imposició i de la complexitat i variabilitat de la normativa tributària. Altres factors són de molt recent o fins i tot de previsible aparició futura; els més importants per a la nostra comunitat són sens dubte el desenvolupament de la corresponsabilitat fiscal, la globalització de l'economia i el desenvolupament de les noves tecnologies, als quals s'han d'afegir l'increment de demandes en matèria de serveis, la necessitat de procedir al reforçament dels drets i les garanties, i la reforma de la imposició i el desenvolupament de les competències normatives en matèria de tributs cedits.

Per tant, d'acord amb el que s'acaba de dir, podem destacar les següents cinc variables estratègiques que configuren aquest pla: Model de finançament autonòmic, espai únic europeu, generalització de la imposició, complexitat i variabilitat a la normativa tributària autonòmica i desenvolupament tecnològic.

El model de finançament autonòmic, la corresponsabilitat fiscal, com a primer factor estratègic o variable estratègica. L'acord del Consell de Política Fiscal i Financera de 23 de setembre del 1996 i les subsegüents modificacions normatives produïdes en virtut de la Llei Orgànica 3/1996, de 27 de desembre, de modificació parcial de la Llei Orgànica de finançament de les comunitats autònomes i mesures fiscals i complementàries, han donat lloc a una modificació substancial del model de relació entre les distintes administracions tributàries, tant l'estatal com les autonòmiques, i han implicat aquestes últimes més intensament en la presa de decisions per a l'obtenció de fons necessaris per al seu finançament.

Però és que aquesta corresponsabilitat desenvolupada a la Llei 14/96, de desembre, de cessió de tributs de l'Estat a les comunitats autònomes, comporta, entre d'altres, les possibilitats següents per part de les comunitats autònomes: modificar la pressió fiscal directa, ja que ara les comunitats autònomes poden modificar el tipus de gravamen dels tributs cedits a l'alça o a la baixa, a més de crear distints beneficis fiscals; capacitat normativa per incidir en la gestió dels tributs cedits, fet que suposa establir noves formes de control i nous mecanismes de declaració d'ingressos que afecten la pressió fiscal indirecta; participar amb l'Estat en els plans de gestió i inspecció dels tributs i, en especial, en l'impost sobre la renda de les persones físiques per adequar les actuacions d'assistència al contribuent i de lluita contra el frau fiscal amb la peculiaritat de cada comunitat autònoma, de manera que aquesta és la que té més incidència en el disseny d'aquest pla.

Pel que fa referència a la segona variable estratègica, l'espai únic europeu i la internacionalització de l'economia espanyola, tenim que el fet de la desaparició de les fronteres fiscal el 1993 i la liberalització del moviment de capitals ha anat transformant la nostra economia de forma decisiva, situació que es complementarà amb la implantació de la moneda única. L'administració tributària autonòmica adquireix en aquest nou entorn una dimensió internacional que aporta reptes i dificultats afegides a la seva gestió i que va més enllà de la mera lluita contra el frau.

Una altra variable és la generalització de la imposició. Com a conseqüència de la reforma Fernández Ordóñez del 1997 es produeix un intens procés de generalització de la imposició, i això per dos motius fonamentals. S'instaura com a principal mecanisme per a la liquidació dels tributs el règim d'autoliquidació, i s'amplia el nombre de contribuents, ja que se substitueix en molts de casos la figura del substitut o retenidor per la del ciutadà que es converteix en contribuent directe. En aquesta línia s'ha produït un fort increment del nombre de declarants i declaracions a tractar: registre, gravamen i comprovació. L'any 2000 l'administració tributària autonòmica va gestionar 257.345 declaracions tributàries enfront de les 91.173 del 1987, la qual cosa suposa un increment d'un 282%, tendència que continua en alça. No obstant això, els serveis de l'administració tributària autonòmica no han crescut al mateix ritme, fet que ha conduït a crear un sistema de gestió basat en la xarxa informàtica i en el suport d'agents externs, oficines liquidadores i serveis de recaptació, i sobretot a traslladar part d'aquestes tasques al ciutadà contribuent.

La complexitat i variabilitat de la normativa tributària autonòmica és una altra d'aquestes variables estratègiques. La normativa tributària, com deia al principi, és complexa i sotmesa a constants variacions, situació que s'agreuja més encara en el cas del sistema tributari autonòmic, en el qual conviuen els tributs cedits, el desenvolupament normatiu dels quals correspon fonamentalment a l'Estat, i els tributs propis, la regularització dels quals competeix únicament al Parlament de les Illes Balears. Així mateix s'ha de destacar l'especialitat de la normativa tributària. Així, enfront del caràcter general de la Llei de règim jurídic i procediment administratiu comú, d'aplicació en tots els àmbits d'activitat administrativa, els procediments tributaris tenen regulació pròpia: Llei general tributària, reglaments d'inspecció, de recaptació, de reclamació econòmica administrativa i les lleis pròpies de cada tribut.

Eldarrer factor estratègic és el desenvolupament tecnològic. L'administració tributària no pot quedar aïllada davant la nova era del desenvolupament tecnològic, aspecte que es pot traslladar a qualsevol acció o organització, però que en l'àmbit tributari adquireix matisos especials derivats de la seva doble vessant; per una banda el desenvolupament tecnològic permetrà noves formes d'actuació i contractació dels agents econòmics i dels ciutadans, que donarà sens dubte lloc a noves formes de frau; per altra banda la importància, al seu torn, del desenvolupament tecnològic com a eina i instrument de gran ajuda en la lluita contra el frau, tant pel que fa al processament de la informació com a les possibilitats de comunicació i treball en equip entre distintes administracions tributàries.

A més de la determinació de les variables estratègiques que configuren l'entorn en què s'ha de concretar el pla, es poden establir en segon lloc els objectius instrumentals. En efecte, el disseny de qualsevol pla d'actuació encaminat a la consecució d'un objectiu exigeix, per garantir-ne l'èxit, la fixació d'una sèrie d'objectius instrumentals que permeti, mitjançant el seu compliment, la realització de l'objectiu principal. Aquests elements són les variables que incideixen en el disseny dels criteris estratègics que configuren els objectius instrumentals cap als quals s'han d'encaminar les distintes actuacions i

mesures a adoptar. Els objectius es poden resumir en quatre: Col·laboració amb altres administracions tributàries, facilitar el compliment voluntari de les seves obligacions fiscals als contribuents, desenvolupament d'un model integrat de control tributari i modernització i adequació de l'administració tributària.

Convé també fer una breu referència a cadascun d'aquests objectius instrumentals.

Col·laboració amb les administracions tributàries. El model de finançament autonòmic, basat en la corresponsabilitat fiscal, unit a la creació de l'espai únic europeu, fa que qualsevol pla de lluita contra el frau fiscal per tenir èxit ha de girar entorn del principi de col·laboració amb altres administracions tributàries. Aquesta col·laboració pretén no tan sols la reducció del frau i de la pressió fiscal indirecta dels tributs autonòmics, sinó dels tributs estatals, locals i d'altres països de la comunitat europea. Aquest objectiu és l'eix sobre el qual gira tot el pla de lluita contra el frau dissenyat per aquesta conselleria, la qual cosa es justifica, entre d'altres, pels motius següents: En primer lloc, per l'existència de distints nivells d'hisenda territorial a Espanya, l'estatal, l'autonòmic i el local, que facilita les vies del frau; en segon lloc, per la internacionalització i la liberalització de l'economia, que obre possibilitats creixents d'elusió fiscal que no s'evitaran sense un esforç suficient en la recollida de la informació generada en altres països i en altres administracions tributàries; en tercer lloc hem de tenir en compte que els tributs cedits per l'Estat originàriament estaven integrats en un sistema unitari i global, del qual s'han separat de manera que els mecanismes automàtics de control derivats de la interacció entre les distintes figures tributàries ha perdut eficàcia, la qual cosa posa de manifest la necessitat de crear nous mecanismes de control; i per últim, en quart lloc, també hem d'esmentar que el gros dels ingressos tributaris per tributs cedits deriven d'operacions immobiliàries que tenen repercussions directes en figures impositives tant estatals -IVA, IRPF i societats- com locals -IBI, increment del valor del terreny de naturalesa urbana- que estan clarament interrelacionades, per la qual cosa l'intercanvi d'informació en aquest tipus d'operacions és fonamental per a la lluita contra el frau.

Facilitar el compliment voluntari. La generalització de la imposició basada en el règim d'autoliquidació i la complexitat i varietat de la normativa tributària no han de ser elements que contribueixin a l'elusió fiscal derivada de les dificultats que té el ciutadà per complir amb les seves obligacions. Un dels objectius instrumentals clau de les administracions modernes és la millora de les relacions amb els ciutadans i la reducció de les traves administratives, tal com es desprèn del contingut de la Llei 30/92, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, que va tenir el seu reflex en l'àmbit tributari en la Llei de drets i garanties del contribuent. En aquest sentit l'objectiu primordial que s'ha de perseguir no és un altre que disminuir tant com sigui possible la denominada pressió fiscal indirecta reduint al màxim els costos indirectes que suporta el ciutadà per poder complir amb les seves obligacions tributàries: esperes, desplaçaments, emplenar declaracions, recerca d'assessorament i informació, costos dels impresos, retard en les resolucions (...), en la concessió de

beneficis fiscals, etc. Amb això es pretén aconseguir una relació fluida i estable amb els contribuents que afavoreixi el compliment voluntari de les seves obligacions tributàries i que faciliti el desenvolupament d'una consciència social que no estigui alimentada únicament pel temor o respecte a l'activitat punitiva i sancionadora de l'administració tributària autonòmica. D'aquesta manera l'ajuda prestada al ciutadà per facilitar-li al màxim el compliment de les seves obligacions tributàries constitueix avui un dels objectius bàsics i estratègics d'una administració tributària moderna que adquireix així un caràcter d'òrgan prestador de serveis, alhora que se supera la concepció més tradicional de la hisenda pública, de manera que no es pot concebre un pla de lluita contra el frau que no contempli mesures que caràcter preventiu tendents a evitar comportaments anòmals per la via de la informació i assistència al ciutadà.

Pel que fa referència al desenvolupament d'un model integrat de control tributari, s'ha de dir que el control del compliment tributari és un dels objectius tradicionals i més rellevants de l'administració tributària autonòmica en la lluita contra el frau, fins al punt que la seva eficàcia condiciona l'aplicació efectiva del model econòmic organitzat en què es fonamenta qualsevol societat moderna. En l'estructura actual de l'administració tributària autonòmica hi ha distintes instàncies organitzades amb funcions associades directament al control: els òrgans de gestió tributària, d'inspecció tributària, de valoració, i els òrgans de recaptació, àrees que tradicionalment han desenvolupat la seva activitat amb el màxim rigor però amb desconeixement i independència d'uns respecte dels altres; la coordinació i l'establiment d'un model general i integrat de control entre les distintes àrees es planteja com a un objectiu instrumental bàsic per aconseguir una major eficàcia en les actuacions de control tributari, fet que permetrà incidir en els canals habituals de frau i, a més, detectar noves vies d'elusió fiscal.

El desenvolupament i la posada en marxa del pla de lluita contra el frau fiscal exigeix l'adequació de l'organització que implantarà les accions i mesures contra el frau. Aquesta adequació ha d'afectar diversos àmbits, que van des del mateix organigrama de la Conselleria d'Hisenda i Pressuposts, fins a la revisió de tots els procediments i mètodes de treball, passant per les polítiques de recursos humans i els sistemes de formació, i ha de tenir com a element vertebrador l'aplicació de noves tecnologies, la lluita contra el frau i la millora d'eficàcia i eficiència de l'administració tributària autonòmica.

Una vegada dissenyats els objectius instrumentals i prenent-los com a punts de referència, s'han de decidir i fer efectives les mesures i accions que s'han de desenvolupar. En aquest sentit, el plantejament de la Conselleria d'Hisenda ha estat el de configurar un pla de mesures i actuacions per desenvolupar durant aquesta legislatura, si bé amb vocació de futur, i així convé assenyalar que es tracta d'un procés inacabat que es va iniciar el segon semestre del 1999, emmarcat dins el pla de modernització de l'administració tributària autonòmica que, a més, es caracteritza pel seu caràcter integrador i objectiu, en el sentit que es mantenen, millorant-les tant com és possible, mesures i accions ja iniciades amb anterioritat i que s'adapten

perfectament al pla de lluita contra el frau dissenyat pel Govern, com per exemple la campanya Renda Àgil.

En primer lloc, en matèria de col·laboració el pla de lluita contra el frau, com ja he comentat, té com a eix principal la col·laboració amb altres administracions tributàries, especialment l'estatal i la local, i d'altres països, encara que a través de l'estatal per les raons tècniques que es coneixen.

Durant el segon semestre del 1999 i l'any 2000 cal destacar les actuacions següents: Per una banda, el desenvolupament de l'acord de remissió recíproca d'informació; el fet que els tributs cedits aportin una informació vital per al control dels tributs estatals no cedits i per als tributs locals i viceversa, fa que sigui imprescindible per a totes les administracions tributàries. En aquest sentit on més s'ha avançat ha estat en el desenvolupament d'un sistema periòdic d'intercanvi d'informació entre l'Agència Tributària i els Serveis Tributaris de la Conselleria d'Hisenda. A aquest efecte s'ha desenvolupat durant l'any 2000 un acord adoptat l'any 1999 per la comissió mixta en la redacció del qual participaren les Illes Balears, i s'han fixat entre d'altres els elements següents: informació que s'ha de remetre, periodicitat i especificacions tècniques. Així la nostra comunitat proporciona a l'Agència la informació general sobre les transmissions patrimonials i sobre les successions mitjançant una cinta amb característiques tècniques necessàries perquè la Direcció General d'Informàtica de l'Agència Tributària pugui incorporar-la a la seva base de dades. S'ha remès informació corresponent als anys 96, 97 i 98, i el nombre de registres ha estat que, en impost de transmissions patrimonials, s'han remès a l'Agència 243.447 registres, i 49.759 successions. Per la seva banda, l'Agència estatal de l'administració tributària ens comunica mensualment els canvis produïts en el cens de contribuents, el llistat d'altres de l'impost sobre activitats econòmiques, les declaracions de patrimoni i el llistat de defuncions obtinguts de la Direcció General de Registres (...). La subscripció de l'acord abans indicat té l'avantatge de regular d'una manera més formal la transmissió de la informació i constitueix una garantia en el compliment de les obligacions d'intercanvi.

Per altra banda, hem de fer referència a l'aprovació, el 26 d'octubre de 1999, del document sobre reforçament de la col·laboració en matèria d'inspecció entre l'Agència estatal d'administració tributària i les comunitats i ciutats autònomes. En el si de la comissió mixta, que l'òrgan de relació en matèria tributària entre l'Estat i les comunitats autònomes, es crea un grup de treball encaminat a l'elaboració d'un document de treball per a reforçament en matèria d'inspecció; aquest grup estava integrat per les Illes Balears i quatre comunitats més, Catalunya, València, Madrid i Andalusia. El treball d'aquest grup es concreta en el document final de col·laboració aprovat en la sessió de la comissió mixta de 26 d'octubre del 1999; en aquest document s'estableixen una sèrie de mesures concretes de col·laboració a l'àrea d'inspecció entre les quals destaquen la creació d'una relació d'òrgans i persones de contacte a les distintes administracions implicades, introducció de nous procediments d'actuació, de manera que quan l'administració en el curs de les seves actuacions inspectores detecti fets imposables, la comprovació dels quals sigui competència d'una

altra administració, haurà d'estendre una diligència de col·laboració per fer-la arribar a l'administració competent. En aquest sentit durant l'any 2000 a les Illes Balears s'han generat una vintena de diligències de col·laboració entre les dues administracions tributàries.

Col·laboració en la planificació d'actuacions. S'han desenvolupat durant l'any 2000 plans de control per part de l'Agència Tributària i dels serveis d'inspecció sobre la cessió d'amarraments als efectes de l'impost de transmissions patrimonials, i la tributació de les embarcacions ubicades a ports a efectes d'IBI. En aquest sentit per part dels Serveis d'Inspecció de Tributs de la conselleria durant l'any 2000 es varen aixecar 63 actes amb un import de 75 milions de pessetes.

Actuacions concretes de remissió d'informació per a la selecció de contribuents que s'han de comprovar. Aquí destaca la remissió d'informació realitzada per la Conselleria d'Hisenda i Pressuposts a l'Agència Tributària en relació a l'adquisició d'immobles realitzada per no residents; es tracta d'una primera actuació a Espanya en què la col·laboració entre l'Agència i la comunitat autònoma permetrà regularitzar un sector que té uns índexs de frau propers al 70%, segons les primeres dades aportades per l'Agència, i que afecta a l'impost sobre la renda dels no residents. Encara que el frau no afecti en principi a tributs autonòmics, una concepció integral de la lluita contra el frau i l'interès de l'Agència Tributària exigeixen la col·laboració de la conselleria en aquesta matèria. A més, aquesta col·laboració de la conselleria és imprescindible, ja que en molts de casos els presumptes no residents resultaran ser residents a les Illes Balears i, per tant, el 30% del seu IRPF com a residents passarà a ser un ingrés autonòmic, ja que la nostra comunitat té cedit el 30% d'aquest impost.

Així, des de la conselleria s'han duit a terme les accions següents:

Aplicació estricta del Reial Decret 338/90, pel qual es regula la composició i forma d'utilització del número d'identificació fiscal, de manera que no es permet la presentació de cap autoliquidació dels impostos autonòmics sense la identificació amb el NIF del subjecte, element que permet la transmissió i el processament de la informació, ja que sense NIF això no és possible; remissió de la informació relativa a les adquisicions realitzades per no residents durant els exercicis 96, 97, 98 i 99, -l'any 2000 està en fase d'elaboració- que suposa dades relatives a unes 36.000 operacions amb una base imposable declarada, valor dels béns adquirits, al voltant dels 403.423 milions de pessetes, xifra que representa aproximadament entre el 20 i el 25% de les operacions declarades per impost de transmissions patrimonials durant aquest exercici, el que suposarà unes quotes per IRPF i patrimoni al voltant dels 2.300 milions de pessetes.

Assistència tècnica a l'hora de planificar les actuacions que l'Agència Tributària ha de dur a terme especialment pel que fa a l'estratificació dels contribuents per nivells de presumpte frau. Així, per part de l'Agència Tributària ja s'han plantejat les actuacions següents: s'han classificat les següents adquisicions de no residents en dos grans grups, operacions

de més de 50 milions i operacions de menys de 50 milions. S'han assignat als serveis d'inspecció els expedients de més de 50 milions, en què segons les primeres dades de l'Agència hi ha al voltant d'un 60% de no declarants; per altra banda s'han remès als serveis de gestió els expedients de menys de 50 milions, en què segons les primeres dades hi ha al voltant d'un 80% de no declarants.

Una altra línia d'actuació iniciada en relació als no residents és la relativa a les transmissions, no adquisicions, realitzades per no residents. Aquí el presumpte frau deriva de l'incompliment de dues obligacions tributàries: la no retenció i ingrés per part del comprador del 5% del preu d'adquisició a les operacions de caràcter onerosos, i la no declaració en IRPF de no residents i en l'impost sobre societats de les operacions de venda d'immobles realitzada per persones o entitats no residents a Espanya.

Aquestes són situacions d'indubtable interès per a la lluita contra el frau. Per això la Conselleria d'Hisenda, a través del Departament Jurídic Tributari, du a terme les mesures següents: Per una banda, l'exigència de la utilització del NIF a la identificació no solament de l'adquirent sinó també a la del transmetent. Desenvolupament d'un arxiu informàtic per a la transmissió de dades a l'Agència Tributària; la tramesa de les primeres dades està prevista a finals del primer semestre de l'any 2001. Establiment de mecanismes de col·laboració amb la Direcció General del Cadastre del Ministeri d'Hisenda a través de la Direcció General de Recaptació i Coordinació amb les hisendes territorials de la gestió cadastral, especialment la incorporació d'altres respecte als municipis, la recaptació de la qual té assumida la comunitat amb la finalitat de millorar la lluita contra el frau a l'IBI i permetre així la millora del finançament del ens locals.

A més, en col·laboració amb altres administracions, en segon lloc hem de fer referència a la informació i assistència al contribuent, que com hem dit abans constitueix un objectiu estratègic fonamental. En aquest sentit s'han desenvolupat les següents actuacions: Manteniment i millora del servei prestat a la campanya Renda Àgil. Així, a la campanya de l'any 2000 es dugueren a terme les següents accions: Adaptació del servei al nou IRPF; l'any 2000 es declarava aplicant per primera vegada el nou impost a la renda aprovat per llei de l'any 98. La tramesa de les declaracions a l'Agència Tributària per mitjà d'Internet de manera que les Illes Balears som la comunitat pionera en aquest servei, al qual després se sumaren altres comunitats, la qual cosa es demostra pel fet que 19.286 declaracions, és a dir, el 84% de les declaracions realitzades per les comunitats autònomes mitjançant Internet es varen realitzar a les Illes Balears. Equiparació del serveidonat a tots els punts d'atenció de les Illes Balears, organitzat per la Conselleria d'Hisenda i Pressuposts; així aquest servei fou el mateix a Mallorca, Eivissa, Maó i Formentera.

Creació d'un òrgan de coordinació impostos sobre el valor afegit, impostos de transmissió patrimonial; en el si del Consell Territorial s'ha creat, el juny de l'any 2000, un òrgan de coordinació en matèria d'aquests dos impostos, amb la finalitat de reduir al màxim la pressió fiscal indirecta generada per la

gestió d'aquests dos impostos per part d'administracions distintes; el problema plantejat és molt simple, i possiblement era un tema que es produïa jo crec que amb massa..., o que es produïa amb freqüència i generava una mala imatge per a l'administració tributària de cada ciutadà, i era ni més ni menys que un ciutadà, quan adquireix a les Illes Balears un immoble, i així paga IVA, en aquest cas que sigui primera transmissió, repercuteix al venedor, però posteriorment l'administració tributària autonòmica considera que l'operació ha de tributar per transmissions patrimonials, i ho exigeix al comprador mitjançant liquidació. En aquest moment el comprador sol·licitava a l'agència la devolució de l'IVA però aquesta l'hi denegava, ja que l'únic legitimat per sol·licitar-la era, segons el Reial Decret 1163/90, pel qual es regula el procediment de devolució d'ingressos indeguts, era, com deia, el venedor, la qual cosa podia provocar i provocava situacions de vertadera indefensió. Situació que també es pot plantejar a la inversa, quan el comprador va tributar per transmissions patrimonials i l'Agència exigeix al venedor l'ingrés de l'IVA.

Per això mentre l'Estat, únic competent per legislar en aquesta matèria, no modifiqui la regulació existent, la Conselleria d'Hisenda ha afavorit la creació d'un òrgan de relació en el si del Consell Territorial amb un representant de l'Agència i un del Departament Jurídic Tributari de la conselleria per evitar aquestes situacions. Fruit d'aquesta feina és un acord que recull en síntesi els criteris d'actuació següents: Quan una administració hagi de liquidar un tribut i tengui coneixement que s'ha satisfet el mateix tribut o un altre tribut a una altra administració s'abstindrà de fer-ho, especialment quan afecta a particulars, i transmetrà l'expedient a aquest òrgan de coordinació perquè aquest determini quina és la tributació correcta. Una vegada determinada la tributació correcta, si aquesta suposa que el tribut inicialment satisfet és indegut, l'administració corresponent podrà iniciar d'ofici, en aplicació de les previsions del Decret de devolució d'ingressos indeguts, l'expedient de devolució. S'han establert pautes d'actuació a l'hora d'interpretar les normes tributàries per determinar la subjecció de cert tipus d'operacions a IVA o a transmissions patrimonials.

Com a resultat d'això, des de la primera sessió celebrada el 26 de juny de l'any 2000 fins ara, aquesta comissió ha resolt 61 expedients. S'han revisat tots els models de declaració tributària i s'han modificat amb afectes des de l'1 de gener de l'any 2001. En aquest sentit podem destacar que s'han traduït al català i s'han fet bilingües tan com ha estat possible, i si no ha estat així se n'ha fet una versió castellana i una catalana. S'han incorporat instruccions per emplenar tots els models, s'han reduït els terminis de tramitació d'expedients en un 30,67%, s'han desenvolupat criteris simples de valoració d'immobles per fixar valors de referència que facilitin al ciutadà la determinació del valor real a aplicar a les transaccions immobiliàries.

En tercer lloc, pel que fa al desenvolupament d'un model integrat de control tributari, les mesures adoptades han estat: Confeció d'un pla triennal d'inspecció i control tributari per als exercicis 2000, 2001 i 2002. Es tracta d'un pla que preveu i integra els béns generals de les activitats que s'han de realitzar

durant el trienni per tots els òrgans i les àrees de la Conselleria d'Hisenda i Pressuposts amb competències en matèria de control tributari. Així, entre les diverses mesures i accions que comprèn, podem destacar:

Preveu de forma específica les mesures de coordinació de tasques entre les diverses àrees que realitzen activitats de control, especialment entre els òrgans de gestió i d'inspecció. Determina la continuació per a la inspecció dels expedients iniciats pels òrgans de gestió que no puguin o hagin de ser finalitzats per aquests. Dissenya els mètodes de selecció d'expedients per comprovar-los en funció de distints paràmetres, nivell de compliment d'obligacions tributàries, diferències entre dades declarades i la informació que consta a les bases de dades tributàries, contrast amb informació externa. Fixa actuacions d'obtenció d'informació externa amb transcendència tributària: concessions administratives cedides per ajuntaments, protocols naturals subministrats pels notaris, transmissió dels drets d'amarraments obtinguda dels ports esportius, compravenda d'accions i altres títols mobiliaris mitjançant notaris i els extingits corredors de comerç, relació de defuncions procedent dels jutjats de pau, anàlisis de comptes corrents en el cas, també, de l'impost de successions, selecció d'àrees de presumpte frau juntament amb els tradicionals controls (...) herències o actes o contractes atorgats en escriptura pública, i concessions administratives no declarades, s'estableixen noves línies d'actuació relatives a cessió de llocs d'amarrament, transmissió d'immobles mitjançant compravenda d'accions o participacions, adquisicions d'antiguitats i obres d'art per antiquaris, no declarants per l'impost sobre el patrimoni i subministraments d'aigua no declarat.

Establiment d'un sistema reglat de col·laboració entre els òrgans de gestió i inspecció i els de recaptació, cosa que afavoreix el millor aprofitament de l'esforç de cada àrea i indueix a millorar el resultat de la gestió recaptadora de les liquidacions. Aplicació d'un mètode de classificació de deutes per nivell de risc, per aplicar un tractament diferenciat més d'acord amb les característiques d'aquests. La implantació de mètodes de selecció automàtica de contribuents utilitzant les bases de dades de l'Agència Tributària; enfront dels sistemes tradicionals de selecció de contribuents, segons la informació incorporada a les bases de dades dels serveis tributaris de les conselleries, s'han duit a terme altres procediments basats en la col·laboració amb l'Agència Tributària i en la utilització de la seva base de dades.

La utilització de la base de dades de l'Agència Tributària s'articula de dues maneres clarament diferenciades: accés individualitzat a la informació sobre els contribuents que té l'Agència, i realització d'encreuaments per part de l'Agència Tributària utilitzant tota la informació continguda en la seva base de dades per seleccions presumptes incomplidors segons les especificacions que realitzen les comunitats autònomes. En aquest sentit els serveis d'inspecció de la comunitat autònoma de les Illes Balears han estat pioners, ja que han estat els primers i únics en dissenyar encreuaments per a la seva realització per l'Agència i la seva posada a disposició per a la resta de les comunitats autònomes, de manera que s'ha realitzat l'encreuament relatiu a patrimoni, control de l'article 108, que

són transmissions d'accions que estan suportant béns de caràcter immobiliari, i persones fallides amb deute públic especial, el que ha permès seleccionar 386 contribuents presumptament no declarants per l'impost de patrimoni amb un import estimat de 228 milions de pessetes, i 106 societats que incorren en el supòsit previst en l'article 108, amb un import estimat de 640 milions de pessetes de frau.

Eldisseny d'aplicacions informàtiques destinades a reforçar la seguretat i la responsabilitat en la custòdia dels expedients d'inspecció i a controlar els terminis de temps vençut des de l'inici de les actuacions inspectores, fins a la realització de la proposta de regularització. La generalització de l'aplicació del procediment sancionador en via de gestió, amb la finalitat principal de corregir comportaments irregulars en matèria tributària, garantint per complet l'estatus reconegut al contribuent per la Llei de drets i garanties del contribuent.

Finalment en quart lloc cal fer referència a l'adaptació organitzativa institucional. La conseqüència dels objectius i el desenvolupament de les mesures a les quals ens hem referit anteriorment exigeixen l'adequació del model organitzatiu i institucional de l'administració tributària autonòmica tenint en compte, a més, els nous components estratègics que condicionaran la seva actuació en els pròxims anys. Amb aquesta finalitat s'ha duit a terme tota una bateria d'actuacions destinades a adaptar l'organigrama de l'administració tributària autonòmica. Es va crear la Direcció General de Recaptació i Coordinació amb les hisendes territorials i això per diferents motius; la gestió recaptadora exigeix cada dia més una major especialització. Històricament la recaptació de tributs ha depès primer de la Secretaria General Tècnica i després de la Direcció General del Tresor i Política financera, sense que hagi existit un òrgan especialitzat. És necessari desenvolupar una política recaptadora amb uns mateixos criteris d'actuació per tota la comunitat autònoma. Fins ara no hi havia un òrgan que dictàs unes instruccions o que establís un criteri d'actuació en matèria recaptadora, sinó que hi havia òrgans i centres directius amb competències sobre la recaptació. Era necessari establir criteris de gestió de les distintes taxes i ingressos de dret públic de la comunitat autònoma. Fins ara només hi havia aquest tipus d'actuacions respecte als tributs de major importància gestionats per la Direcció General de Tributs, avui Departament Jurídic Tributari.

La col·laboració amb les hisendes territorials exigeix que, a més del servei de recaptació, es puguin prestar en el futur altres serveis, la qual cosa requereix una organització preparada i especialitzada per dur-los a terme. Es va suprimir la Direcció General de Tributs, es varen transferir les competències en matèria tributària recaptadora a l'esmentada direcció general de Recaptació i es va crear un òrgan especialitzat en la gestió dels tributs autonòmics, el Departament Jurídic Tributari.

També s'ha creat un equip d'informàtica tributària, la Direcció de Tecnologia i Comunicació, que presta serveis a tota la comunitat, però no hi ha un equip especialitzat en informàtica tributària, cosa que es fa necessària per diferents motius: El gran volum d'expedients de caràcter tributari, l'especialització dels procediments tributaris, que posseeix la seva pròpia

legislació, les obligacions periòdiques d'intercanvi d'informació amb altres administracions, la necessitat de donar una resposta immediata als canvis normatius, ja que afecten els ciutadans d'una manera instantània i directa, l'existència d'una àmplia organització territorial de l'administració tributària autonòmica -oficines liquidadores, serveis territorials, oficines de recaptació- i desenvolupament d'aplicacions informàtiques específiques per a la gestió dels tributs i independent de la seva aplicació per la comptabilització i gestió pressupostària. Pel que fa al cas, s'ha iniciat el desenvolupament de noves aplicacions informàtiques específicament tributàries dins un projecte en col·laboració amb l'Agència Tributària. Aquesta projecte té per objectiu dur a terme un sistema integrat i específic per a la gestió dels tributs autonòmics.

Dins el Departament Jurídic Tributari s'ha modificat el seu organigrama, i s'ha creat una unitat central d'informació encarregada d'obtenir i depurar la informació procedent d'altres administracions, tercers, registres fiscals, etc., amb la finalitat de crear bases de dades que permetin detectar borses de frau i procedir a la selecció dels presumptes infractors. S'ha creat també una oficina tècnica per solucionar recursos de gran complexitat i els interposats contra actuacions de la inspecció. Aquest darrer òrgan havia estat reclamat com a necessari per la inspecció de serveis del Ministeri d'Hisenda en les darreres inspeccions realitzades en aquesta comunitat autònoma. Desenvolupament d'aplicacions informàtiques específiques per a la gestió dels tributs i independent de la seva aplicació per a la comptabilització i gestió pressupostària.

Finalment, per verificar si del disseny és el correcte, s'han d'establir i fixar una sèrie d'indicadors que permetin conèixer el grau de consecució dels objectius i sobretot -i això és el més important- si el disseny del pla de les variables estratègiques i dels objectius instrumentals ha estat el correcte i si les mesures i accions desenvolupades són adequades. Efectivament, la bondat i l'encert del pla contra el frau dissenyat per la Conselleria d'Hisenda serà determinant, en darrer lloc, per la millora de l'eficàcia i l'eficiència en l'actuació de l'administració tributària autonòmica. En aquest sentit, de poc o molt poc serviria la fixació d'objectius instrumentals i les diferents o diverses mesures d'actuació si al final no s'aconseguís una millora en els resultats recaptadors i en el servei prestat al ciutadà, objectiu final de qualsevol acció de govern.

Per assegurar-nos que el camí que hem emprès és el correcte, a més de l'anàlisi tècnica que hem realitzat, és necessari utilitzar una sèrie d'indicadors que permetin mesurar d'alguna manera el grau de consecució dels objectius perseguits. Amb aquesta finalitat i amb l'ànim de realitzar un plantejament objectiu, s'ha optat en aquesta primera anàlisi per utilitzar els indicadors que empra la inspecció de serveis del Ministeri d'Hisenda quan realitza les visites a les distintes comunitats autònomes per revisar la gestió que aquestes realitzen sobre els tributs cedits. Els indicadors utilitzats es recullen entorn dels dos objectius perseguits en la lluita contra el frau; primer, la reducció de la pressió fiscal indirecta i, segon, la reducció del frau fiscal.

Reducció de la pressió fiscal indirecta. Pel que fa a la reducció de la pressió fiscal indirecta són dos els índex que s'han de tenir en compte relatius a la celeritat en la tramitació dels expedients tributaris, l'índex d'acumulació i l'índex de demora. L'índex d'acumulació indica si la gestió dels expedients s'ha alentit o no, és a dir, si la situació a finals d'any ha millorat o no respecte a la situació inicial; s'obté dividint els expedients pendents a finals d'any i els expedients pendents a principi d'any. El segon índex, el de demora, indica el temps en mesos que tardaria a tramitar els expedients pendents a finals d'any i, en conseqüència, la detecció i regularització de situacions anòmales, fent que el ciutadà hagi de suportar menors trastorns, entre altres uns nous interessos de demora; s'obté aquest índex de demora dividint els expedients pendents a finals d'any entre la mitjana mensual d'expedients despatxats durant l'any, obtenint-se aquesta mitjana de dividir entre 12 i el resultat de sumar els expedients a començaments d'any i els expedients entrats durant l'any, i de restar el resultat d'aquesta suma als expedients a finals d'any.

És important tenir en compte aquests dos índexs, perquè la millora en el servei i, en conseqüència, la reducció de la pressió fiscal que això comporta, es produirà quan aquests índexs d'acumulació i demora es redueixin. Així, si comparem les dades de l'exercici del 2000 respecte a l'exercici del 1999, podem concloure que la mitjana d'acumulació s'ha reduït en un 36,64%, i l'índex de demora en un 30,67%. Com podem veure s'ha produït una notable reducció en aquests índexs, situació encara més patent si analitzam l'impost sobre successions i donacions, en què s'ha passat d'una demora de 40,6 mesos, propera al termini de prescripció que està fixat en els 48 mesos, a una de 25,10 mesos, el que suposa una reducció del 38,18%. A aquests índexs convé afegir els índexs derivats de la campanya Renda Àgil, que sí bé fan referència a una actuació específica i de durada inferior als dos mesos, per la seva transcendència per al ciutadà mereix una atenció especial.

El grau d'acceptació i nivell de servei prestat per les comunitats autònomes es mesura per l'Agència estatal de l'administració tributària fonamentalment per dos paràmetres: la relació entre el nombre de declaracions realitzades pels serveis de les comunitats autònomes respecte als realitzats pels serveis de l'Agència estatal de l'administració tributària, i el segon paràmetre, el volum de declaracions enviades per Internet. Cal assenyalar que aquests indicadors són establerts i utilitzats per l'Agència estatal de l'administració tributària i són publicats en una memòria relativa a la campanya de l'IRPF que realitza aquest organisme. Doncs bé, els resultats demostren que el servei Renda Àgil ha estat notablement millorat; per una banda, en relació a l'any 2000 s'ha augmentat en un 32,87% la participació de la comunitat autònoma de les Illes Balears en el nombre de declaracions realitzades; per l'altra, en relació al nivell d'utilització de noves tecnologies, les Illes Balears, com comentava, es col·loquen com la primera comunitat autònoma en termes absoluts i relatius a nivell d'utilització d'Internet respecte a altres comunitats autònomes, amb 19.286 declaracions fetes mitjançant Internet, el que representa en primer lloc un 84% de les declaracions realitzades a altres comunitats autònomes i, en segon lloc, un 17,06% respecte del total d'Espanya, percentatge aquest especialment

significatiu si tenim en compte que el nombre de declaracions d'IRPF que es fan a les Illes Balears representa aproximadament el 2,17% del total nacional.

En el que fa referència a la millora en la lluita contra el frau fiscal hem de dir que es desenvolupa fonamentalment en tres àrees: inspecció, gestió i recaptació. En l'àrea d'inspecció podem dir que l'eficàcia i rendibilitat de les actuacions inspectores, la podem obtenir a partir de la determinació de l'import de liquidacions per inspector normalitzat, que obtenim dividint l'import de les liquidacions en via d'inspecció entre els inspectors normalitzats. Entenem per inspector normalitzat el resultat de dividir per 12 la suma obtinguda de multiplicar cada subinspector pels mesos que ha estat dedicat a la tasques d'inspecció. D'acord amb aquest indicador respecte de l'any 1999, l'any 2000 l'import de les liquidacions per inspector normalitzat han augmentat un 51,04%, passant de 147 milions per inspector a 233 milions.

En àrea de gestió, tenint en compte el desenvolupament per part del servei de gestió de tasques de liquidació i que el gros del personal està dedicat a aquesta àrea, el simple contrast entre l'import de les liquidacions realitzades ja dona per si una idea d'evolució de la lluita contra el frau. En aquest sentit cal assenyalar que l'import de les liquidacions en via de gestió va augment l'any 2000 en relació al 1999 en quasi un 31%, passant de 1.047 milions a 1.371.

I pel que fa referència a l'àrea de recaptació l'objectiu és aconseguir el cobrament d'aquelles liquidacions que no s'han fet efectives en període voluntari aplicant les mesures previstes en el procediment de constrenyiment per garantir el cobrament dels ingressos de dret públic. La seva eficàcia es mesura fonamentalment en l'índex d'activitat, que s'obté dividint el total de les dades i el total del càrrec. Comparant les dades del 1999 i del 2000, cal destacar que l'índex d'activitat en fase de recaptació ha augmentat un 133%, passant del 17% l'any 1999 al 39% l'any 2000.

Finalment hi ha un índex que si bé depèn de múltiples factors, és utilitzat per la inspecció de servei del Ministeri d'Hisenda per mesurar el grau d'eficàcia total, i aquest no és un altre que la recaptació per persona, que s'obté dividint la recaptació total per tributs cedits entre el personal al servei de l'administració tributària autonòmica, i en aquest indicador trobam un valor excepcional que certifica per si mateix que el pla dissenyat i el camí iniciat és el correcte. Les dades parlen per si mateixes, l'exercici 1999 la recaptació per persona va ser de 499 milions, i l'any 200 de 556, és a dir, un augment d'un 11,42%.

Per finalitzar la meua intervenció, en termes absoluts cal destacar els següent resultats. En primer lloc, agafant els diferents tributs gestionats per la comunitat autònoma de les Illes Balears, cal esmentar les següents dades comparatives entre l'any 99 i l'any 2000 en fase de gestió i d'inspecció: Impost sobre transmissions patrimonials, l'any 1999 es varen realitzar 4.386 liquidacions amb un total aflorat de 1.229 milions de pessetes; l'any 2000 se'n varen realitzar 4.581 amb un total d'aflorament de 1.469 milions, un 19,49% més. Impost sobre el

patrimoni, l'any 1999 es varen liquidar en fase de gestió i inspecció 41,03 milions de pessetes; l'any 2000, 157,43 milions de pessetes; el percentatge és un increment del 283%. Impost sobre successions, l'any 99 es varen liquidar 880 milions de pessetes i l'any 2000 1.095, un increment del 24,46%. Cànon de sanejament, es varen liquidar l'any 99 32,17 milions i l'any 2000 86,97 milions, que suposa un increment del 170,34%. En definitiva, i fent un resum de totes aquestes liquidacions en fase de gestió i inspecció, tenim que l'any 99 es va produir un aflorament de 2.182 milions de pessetes i l'any 2000, 2.808 milions, un 28,68%.

Això és, en definitiva, i jo crec que amb una extensió que crec que mereix el tema, el que són aquestes actuacions que du a terme la conselleria des d'aproximadament el segon semestre de l'any 1999 i que ja els he manifestat, senyores i senyors diputats, que és un pla inacabat i que té una durada en principi fins a l'any 2002.

Res més, quedar a la seva disposició per comentar qualsevol tema relacionat amb la meua intervenció.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller, per les seves explicacions, i abans d'entrar en el torn de preguntes i observacions deman als senyors portaveus si podem continuar o si volen fer algun recés.

Ningú no diu res; és a dir que podem continuar. Abans d'entrar en el torn, deman a les senyores i senyors diputats si hi ha substitucions.

LA SRA. CAPÓ I ABRINES:

Sí, Margalida Capó en substitució de Manuel Jaén.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Aleshores entram en el torn de preguntes i observacions. Portaveus que volen intervenir? Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula el diputat Sr. Nadal.

EL SR. NADAL I BUADES:

Gràcies, Sr. President. Bé, en primer lloc felicitar -com no podria ser d'una altra manera després de l'extensa, profunda, exposició que ens ha fet el conseller- el conseller per la seva compareixença, per l'encert de dur endavant aquest pla de lluita contra el frau fiscal o tributari.

Dir al conseller que compartim, des d'Unió Mallorquina i el Grup Mixt, els objectius d'aquest pla, els quatre objectius que ens ha exposat, com no podria ser d'altra manera. Compartim sobretot la importància d'intentar o de tractar de facilitar als contribuents el pagament en període voluntari.

Nosaltres voldríem només fer-li una pregunta. Quan ha parlat de l'objectiu de col·laboració amb altres administracions tributàries ha parlat del fet que hi ha havia tres nivells tributaris,

local, autonòmic i estatal, i totes les mesures que ha anat dient ha semblat que anaven dirigides a la cooperació entre l'administració estatal tributària i l'administració autonòmica. Té previstes en aquest pla -o en un altre tipus de pla que es pugui fer- mesures per col·laborar amb l'administració local en la lluita contra el frau fiscal?, no només mesures que puguin facilitar l'administració autonòmica, com és la seva competència, sinó mesures que puguin ajudar les administracions locals perquè puguin tenir una lluita més eficaç contra aquest frau fiscal.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Nadal. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el diputat Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. En primer lugar agradecer la presencia del conseller y la explicación extensa, prolija y completa que nos ha hecho de todos los detalles contra el fraude fiscal. Evidentemente nos hemos de felicitar que uno de los primeros objetivos que mantenga la conselleria en este apartado sea esa colaboración con los ciudadanos en tratar de ayudarles a soportar esos costes indirectos que traen consigo las obligaciones fiscales, y que realmente resultan altamente enojosos cuando los ciudadanos hoy en día están convertidos, normalmente casi siempre a final de cada trimestre, en unas personas que tienen que rellenar constantes y múltiples impresos distintos, a veces en un idioma bastante ininteligible, no ya porque sea en una u otra lengua oficial, sino por los conceptos complicados que se manejan en los términos tributarios, que sitúan muchas veces a los ciudadanos en cierta indefensión, y por eso es conveniente y bueno que una de las primeras tareas que se lleven sea esa de la colaboración con los ciudadanos.

En segundo lugar quería aprovechar para felicitar también la magnífica gestión que supone que del año 99 al 2000 haya habido una mejora del 28% en la recaudación procedente de esta lucha contra el fraude fiscal; creo que son unas cifras impresionantes para un simple año comparativo que podemos hacer.

Especialmente importante también es, y lo podemos ver a nivel de lo que son las relaciones económicas en la vida habitual, la colaboración que nos ha dicho que existe con respecto a esa doble imposición real que existía en determinadas compraventas de inmuebles con respecto al impuesto de transmisiones y al IVA puesto que, al ser dos haciendas distintas la estatal y la autonómica, pues existía una pelea por el contribuyente, uno tiraba de un pie y otro de una mano, uno tiraba del IVA, otro tiraba de transmisiones, y se encontraba el contribuyente que pagaba a veces dos impuestos y le costaba muchísimo recuperar el que de los dos objetivamente debería ser injusto. Eso solucionará muchísimo los problemas que había hasta este momento y que sufrían muchos ciudadanos.

En cuanto al tema de la campaña Renda Àgil, que va incluida en este objetivo de mejorar y de facilitar el acceso de los ciudadanos al cumplimiento de sus obligaciones tributarias, quisiera que se extendiera, si es posible, un poco sobre la colaboración que precisa de otras instituciones para llevar a cabo este tipo de campaña porque, naturalmente, al ser un impuesto de carácter estatal el impuesto de la renta de las personas físicas, supongo que la conselleria no contará completamente con medios suficientes como para poder llevar a cabo esta campaña.

Y por último quería llamar la atención sobre una cuestión que es la siguiente: Resulta que estamos, por los instrumentos de control y comisiones mixtas que he visto, ayudando más la comunidad autónoma al Estado que el Estado a la comunidad autónoma a recaudar, puesto que, aunque haya un reparto, una comunicación de los datos de que se dispone, realmente aprovecha más los datos que sirve la comunidad autónoma a la Agencia Tributaria sobre transmisiones de inmuebles, acciones (...), etc., etc., más que probablemente lo que son los datos que pueda facilitar la Agencia Tributaria a la comunidad autónoma, y ese desequilibrio, que a lo mejor es natural, nos llama la atención porque nos revela una doble injusticia, y es que pese a este espíritu de colaboración, que creemos que es obligado y que lleva a cabo nuestra comunidad autónoma como todas las del Estado, en este espíritu de colaboración nos encontramos con que la política estatal desde el punto de vista tributario resulta tan altamente insolidaria con respecto a las comunidades autónomas que las rebajas de impuestos que se hacen cuando se hacen, se hacen con tributos cedidos como nos ha pasado este año. Resulta que el Estado central, cuando hace una rebaja de impuestos como sucedió en las cancelaciones de hipotecas, pues la hace con impuestos cedidos a la comunidad autónoma, es decir, invita con nuestro dinero, lo cual creemos que es injusto, sobre todo para una administración como ésta que está colaborando ampliamente con ellos.

Y también consideramos que es injusto y que patentiza más la injusticia que existe hoy en día en el llamado..., en aquel malogrado régimen fiscal especial y que al final fue solamente régimen especial de las Baleares por cuanto esta colaboración que estamos prestando de cara al Estado para que se lleve a cabo toda esta lucha contra el fraude fiscal que tanto beneficia también a las arcas estatales, no se ve compensada por el menor interés por parte del Estado central en reunir las comisiones mixtas para el desarrollo del REB que según la ley se debían hacer, o sea, ni siquiera se intenta hablar; ya no digo que se llegue a consecuencias buenas para las arcas de nuestra comunidad autónoma que tanto lo necesitan, si no que ni siquiera se quiera hablar.

Cabría replantear ante esta situación y ante este obstruccionismo por parte del Estado central en no colaborar con nosotros en el desarrollo del régimen especial si determinadas actuaciones de cooperación que estamos llevando a cabo respecto al Estado central, pues son oportunas o no lo son. Nosotros consideramos que deben de serlo y que todo el mundo debe cumplir sus obligaciones, tanto la Conselleria de Hacienda, cumplir su obligación de colaboración

con la agencia tributaria y también consideramos que por parte del Estado central se deberían cumplir las obligaciones que nos ayudaran a sobrellevar mejor esa tan desnivelada balanza fiscal, que por desgracia soportamos en estas islas.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diéguez. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula la diputada Sra. Salom.

LA SRA. SALOM I COLL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. En primer lloc, donar les gràcies, com no podia ser d'altra manera al conseller i al director general per la seva presència aquí en aquesta comissió. Més que per fer un balanç, que era el títol de la seva compareixença, ha estat per fer una explicació de quin és el marc, en el qual ens trobam a nivell de recaptació i a nivell de tributs a la nostra comunitat i no per fer un balanç que era l'objectiu d'aquesta compareixença. Perquè en principi no ens ha dit si aquest balanç és positiu o si és negatiu, no n'ha fet una valoració política, sinó que s'ha dedicat a fer una exposició més bé tècnica i ens ha donat dades de quines són les línies d'actuació que ha dut a terme la Conselleria d'Hisenda, en col·laboració amb l'Agència Tributària i en col·laboració amb Govern de l'Estat espanyol.

Dir que estam davant un tema molt important, perquè el pressupost global d'aquesta comunitat autònoma, el 73% d'aquest pressupost fa referència a allò que són ingressos per conceptes tributaris en distints tributs que en aquests moments està gestionant la nostra comunitat autònoma. Per tant, és un tema important tot el que faci referència a la millora de la gestió respecte a tots aquests grups, perquè tot el que sigui millorar la gestió implica que hi ha més contribuents que paguen i en definitiva hi ha més recursos per a la nostra comunitat autònoma.

En principi, s'havia plantejat el tema d'aquest pla contra el frau fiscal, com si només afectàs als residents estrangers. Estrangers que vénen aquí, que compren un determinat habitatge o immoble. En principi, crec que la idea general que hi havia dins la ciutadania era que la Conselleria d'Hisenda preparava un gran pla de frau fiscal, per intentar detectar tota aquella gent que no paga, però només feia referència als estrangers. I avui se'ns ha explicat molt detalladament que aquest pla contra el frau fiscal afecta els estrangers, mallorquins, menorquins, eivissencs i formenterencs, és a dir, és un pla de frau fiscal que afecta tots els ciutadans de les Illes Balears i també els estrangers.

Es fa tot un intercanvi de dades entre distintes administracions i evidentment excusar dades de l'impost de transmissions patrimonials, tema de successions, recollir dades de l'impost d'alta d'IAE, patrimoni, quines són les defuncions que hi ha, o no, recollir dades en el tema d'IVA. Evidentment tot això ho dóna la base nacional de dades, o la base en aquest cas de la nostra comunitat autònoma, i això ens dóna unes

dades molt interessants, les quals si la Conselleria d'Hisenda hi fa actuacions, jo pens que es detectaran borses o conjunts de ciutadans que no compleixen amb totes les obligacions. De fet, posant en funcionament això, el conseller ens ha anunciat que comparant dades del 99 amb dades del 2000, s'ha produït un increment d'un 28% d'un any a l'altre. M'agradaria, si és possible, que ens explicàs aquest increment a quina part afecta, no residents, estrangers i quina part afecta els residents de les Illes Balears.

Si es fa un pla tan important com el que ens indica el conseller, per intentar millorar la recaptació d'aquest 73% del que suposa el total dels ingressos de la nostra comunitat autònoma, si es millora aquesta gestió, nosaltres creim que això suposarà tenir més ingressos per part de la comunitat autònoma, i si això és així, creim, Sr. Conseller, que no faria falta incrementar la pressió fiscal per part del pacte d'esquerres d'aquesta comunitat, no faria falta incrementar l'impost de transmissions patrimonials del 6%, passar-lo al 7%, això normalment afecta aquelles persones que tenen menor poder adquisitiu, gent que compra habitatges normalment que no són de primera mà, són habitatges en els quals hi ha hagut tot un seguit de transmissions, és a dir, gent que no té massa possibilitats econòmiques. Quan compren el pis el posen a nom seu, ni tan sols el posen a nom d'una societat perquè no tenen aquella força econòmica suficient per poder crear tal vegada un entramat societari.

En definitiva, crec, Sr. Conseller, que si s'ha dut a terme una campanya per intentar detectar frau i intentar recaptar més per part del Govern de la comunitat, això hauria d'anar acompanyat de mesures per intentar no augmentar la pressió fiscal, ara, si vostès volen imposar que tota aquella gent que tengui un habitatge llogat, tota aquella gent que tengui un local comercial llogat, ha de pagar o ha de deixar en dipòsit a la Conselleria d'Obres Públiques unes fiances per valor d'un mes o dos de lloguer, crec que no va lligada una cosa amb l'altra. I també es vol incrementar, per part de la comunitat, la pressió fiscal en temes que són coneguts per tothom, com és la creació d'aquest nou impost que és l'ecotaxa.

Creim que si intenten millorar la recaptació i incrementar i tenir més recursos per a aquesta comunitat, això no hauria d'anar lligat amb un increment de la pressió fiscal, que és el que està fent el pacte d'esquerres a la nostra comunitat. Creim que hauria d'anar lligat a allò que s'ha fet a nivell nacional, juntament amb la política que ha fet el Sr. José María Aznar i el Sr. Rodrigo Rato. És a dir, una política per intentar disminuir els impostos dels ciutadans, per intentar que la gent tengui una menor pressió fiscal, també hi ha certa gent que està al marge de la legalitat i que intenta regular la seva situació i hi ha hagut molts més contribuents que han pagat els seus impostos i això que ha fet que a nivell d'Espanya s'hagin pogut recaptar més doblers, abaixant els impostos.

Per una altra part, volia fer una observació sobre un comentari que havia sortit als mitjans de comunicació, si ens ho pot explicar el conseller. Fa referència a contractar una empresa per a subhastes, va sortir publicat als mitjans de comunicació. I seguint dins aquesta línia d'un programa de lluita contra el

frau fiscal, era molt fàcil tot allò que feia referència a embargar els comptes corrents que hi ha als bancs, però resultava molt difícil poder efectuar certs embargaments, tal vegada en tema de vaixells, tema de cotxes, habitatges, i el seu govern volia modificarla normativa en tema d'embargaments i contractar una empresa externa per dur a terme una campanya, diríem, en certa manera agressiva de tot el que són embargaments i subhastes. A veure si ens pot donar més dades referents a tot això.

I dir-li, no al conseller, sinó a un altre diputat, que el tema de règim especial no té res a veure amb aquesta compareixença del conseller d'Hisenda. Són altres temes, que no tenen absolutament res a veure amb un balanç sobre un programa de lluita contra el frau fiscal a les Illes Balears. Això pot ser objecte d'un altre debat, a una altra comissió.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Salom. Sr. Conseller, per contestar té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (Joan Mesquida i Ferrando):

Gràcies, Sr. President. En relació amb el que comentava el Sr. Nadal, efectivament, s'ha produït un major desenvolupament o col·laboració amb l'Agència Tributària estatal, però també és cert que s'han donat passos en relació amb aquesta cooperació sobre el que és la tributació local. Allà on nosaltres pensam que es pot incidir més és en la gestió cadastral. Dins la gestió cadastral, jo crec que hi ha molt de camí a recórrer, hi ha una borsa important i els ajuntaments són conscients que a Balears la gestió cadastral és deficient. Per això vàrem plantejar al Ministeri d'Hisenda la possibilitat de signar un conveni amb la conselleria, per tal de dur a terme aquesta gestió cadastral.

A mi m'agradaria que les competències en gestió cadastral es transferissin a les comunitats autònomes, no sé per què aquesta competència no s'ha transferit, jo crec que estaria bé que les comunitats autònomes tinguessin la competència de gestió cadastral i, com deia, signar un conveni per tal que, en definitiva, es tributi correctament. Això és ni més ni menys com quan una persona construeix un habitatge, poden passar cinc o sis anys fins que la inspecció del centre de gestió cadastral, a no ser que estigui assumida per l'ajuntament, que són molts pocs els que la tenen assumida, la inspecció les té i després li liquiden els quatre darrers anys. D'això tots els ajuntaments en són conscients, que existeix una mancança, nosaltres vàrem plantejar al ministeri la firma d'un conveni per oferir als ajuntaments la possibilitat de fer gestió cadastral i els he de dir que aquesta cooperació per part del ministeri és lenta.

És a dir, ens varen passar un conveni definitiu i autoritzat pel Ministeri d'Hisenda, nosaltres podem dir que el vàrem aprovar. Després se'n temeren que s'havien equivocat, que aquest conveni no era el correcte i des d'aquell dia, si no ho record malament va ser l'octubre o novembre, ens han remès

cinc convenis diferents i cada vegada han dit que sí. Ara bé, la voluntat de la conselleria és col·laborar en aquest tema amb els ajuntaments per millorar la gestió dels tributs locals.

Hi ha un altre tema que no s'ha comentat, però pot ser interessant, i és la possibilitat d'analitzar els padrons dels municipis, perquè tots aquells ciutadans que s'empadronen i són teòrics no residents, però que per utilitzar els serveis municipals s'empadronen a efectes de descomptes i utilització de serveis, això pot ser una prova que hi resideixen més de 183 dies i fer-los per aquesta via contribuents. És una via que està plantejada, en coordinació amb l'Agència Tributària i jo crec que es podrà avançar. Però dins el que és la tributació local s'ha avançat menys, derivat d'aquest retard, ho diré així, que té el Ministeri d'Hisenda a l'hora de signar un conveni de gestió cadastral.

El Sr. Diéguez feia referència a aquest òrgan de cooperació, i són molts pocs els expedients dins aquesta comissió mixta, IVA i impostos de transmissió patrimonial, són 63, però són 63 ciutadans que estan absolutament satisfets, perquè si això no fos així, pensi que vostè compra un habitatge i paga l'IVA i al cap d'un parell de mesos o fins i tot d'un parell d'anys rep una carta de la hisenda autonòmica que li diu que vostè ha d'ingressar a la hisenda el 7% per impost de transmissions patrimonials. Aquella persona li dirà, "perdoni jo vaig pagar l'IVA". Miri fins ara que es deia, "escolti, vagi a la hisenda estatal que li torni l'IVA", i clar el contribuent anava a l'Agència Tributària i ho demanava i lògicament no hi havia una correlació, sinó que moltes vegades la hisenda autonòmica li demanava l'ingrés. Clar, això és una situació, maldament fos només un contribuent, profundament injusta, i jo crec que això està resolt.

Vostè diu que té la impressió que nosaltres col·laboram més o donam més ajudes de les que rebem. Jo no sé si és perquè tenc un sentit institucional i de cooperació, que jo en referència a això crec que feim el que hem de fer. És a dir, nosaltres en aquests moments totes les relacions de col·laboració que plantejama l'Agència Tributària, possiblement en menor agilitat del que nosaltres desitjaríem, al final donen resultats positius. I jo crec que això s'ha de separar de decisions polítiques que puguin dur a terme els responsables polítics de torn. És a dir, a mi em pot molestar molt que el Ministeri d'Hisenda o el Govern actual decideixi que les cancel·lacions d'hipoteques no han de tributar, la qual cosa disminueix els nostres recursos per acte jurídic documental, em pot costar molt que per exemple es deixi absent de tributació l'habitatge habitual amb impost de patrimoni, impost cedit i es produeix una disminució dels recursos, però això no ha de ser una relació causa-efecte, per la qual nosaltres haguem de rompre aquesta col·laboració i aquesta cooperació.

Plantejava la diputada del Partit Popular, que el Sr. Diéguez treu allò del règim especial i que no té res a veure aquí. Bé alguna cosa té a veure, el Govern estatal no desenvolupa el règim especial, bé possiblement tendria més recursos, el recorregut que tenim tributari per inspecció és petit, és a dir n'hem de ser conscients. És a dir, transmissions patrimonials miri hem augmentat un 19% els afloraments del frau,

aproximadament estam parlant de 1.400 milions de pessetes. Fent un gran esforç sabem que els nostres impostos i tributs cedits tenen poc recorregut i jo crec que quan estam parlant d'hisenda també és aconseguir els recursos d'altres administracions i efectivament el Govern de l'Estat no compleix en les seves obligacions de desenvolupar el règim especial. Això s'ha de dir aquí i el més fort possible, és el gran frau de la història d'aquesta comunitat autònoma. És a dir, estan plantejades moltes reivindicacions, aproximadament 202.000 milions de pessetes de reivindicacions en matèria de règim especial i no constitueixen cap comissió mixta. Però efectivament la diputada del Partit Popular diu que sobre això podem fer un debat, jo crec que el podem fer quan ella vulgui i allà on vulgui, perquè crec que a qualcú com a mínim li hauran de sortir els colors per aquest tema.

En definitiva, jo pens això, del que es tracta aquí és en definitiva plantejar que s'ha de produir una col·laboració, jo crec que aquesta col·laboració existeix. És cert que es fa un gran esforç per part de la hisenda autonòmica i independentment de les decisions que es puguin prendre a nivell polític, jo crec que això no ha de ser cap obstacle. La diputada del Partit Popular deia que no s'havia fet un balanç, jo crec que no és cert, s'ha fet molt més que això, s'ha fet un balanç d'aquestes mesures. Si és positiu o no, miri, el més adequat seria que el millor pla de lluita contra el frau és el que no existeix, és a dir, això seria la situació ideal i que no s'haguessin de plantejar mesures coactives, això desgraciadament no és així, i nosaltres plantejam quins indicadors tenim per analitzar la bondat o no de les mesures que s'han d'emprendre i pensam que anam pel camí correcte.

Plantejava el fet que pareixia que el que s'havia derivat de les primeres informacions, era el tema que si nosaltres només incidiríem amb els no residents. Jo li puc dir que aquest conseller no ha fet cap declaració en la qual hagi dit que només incidiríem el frau fiscal dels no residents, que existeixen, que s'havien detectat unes borses de frau, que per part de l'Agència Tributària ens varen demanar informació, perquè ells havien detectat borses de frau importants i lògicament jo li he de dir quines coses hi han incidit, tema d'amarraments, tema de comptes corrents en successions. Moltes vegades la persona que accepta una herència, ... hi ha un compte corrent, hi ha 1.000.000 de pessetes i no sap que ha de pagar impostos sobre això, era una cosa on no s'hi havia incidit i nosaltres hem decidit incidir-hi.

Després plantejava un altre tema, si contractarem una empresa de subhastes, miri, també desconec això. Jo no puc estar al corrent de totes les informacions que puguin sortir, no tenim previst contractar cap empresa de subhastes, almenys de moment, ni ho tenim plantejat a nivell d'estudi. En definitiva, jo crec que hi ha un balanç, ha estat una intervenció extensa, però crec es mereixia aquesta explicació, perquè no només era parlar de la necessitat d'un pla de lluita contra el frau fiscal, sinó també la necessitat d'emmarcar-lo dins tot un context i definir una sèrie de variables. Crec que estam dins el camí adequat, amb les limitacions que tenim, som conscients que els mitjans humans de què disposi el departament jurídic tributari, són els que hi ha, possiblement s'ies dedicassin més recursos humans

podríem tenir millors resultats en matèria d'aflorament, però bé, jo crec que s'està fent una feina correcta, jo estic satisfet i vull aprofitar aquí, com he dit a la primera intervenció, per agrair la feina que fan tots els funcionaris dedicats a aquesta labor ingrata.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica, el Sr. Diéguez té la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias Sr. Conseller. Efectivamente, la comisión de coordinación sobre los impuestos de transmisiones patrimoniales y el IVA es un invento reciente, que se ha llevado a cabo hace poco y que está evitando que sean pocos los contribuyentes, o sea, se están evitando muchas situaciones de la máxima injusticia tributaria que se daban hasta este momento. Se daban en este momento y en la etapa negra, la etapa anterior. Los ciudadanos tenían que recurrir al Tribunal Económico Administrativo para que les dieran la razón y evitar pagar uno de estos dos impuestos cuando se les llevaba a cabo tal imposición.

Felicitarle un vez más, Sr. Conseller, por su habilidad en evitar dar unos datos del desglose racial del fraude. Nosotros consideramos que efectivamente hay que evitar hablar de circunstancias de desglose raciales del fraude. ¿Cuántos alemanes, cuántos mallorquines, cuántos ibicencos, cuántos subsaharianos...? Tenemos que evitar esto. Están los que defraudan y los que no defraudan, y me alegra que el Sr. Conseller haya evitado ese debate. Y efectivamente reconozca que en la lucha contra el fraude, también tenemos que luchar contra este gran fraude, el régimen especial de Baleares supuesto. También felicitarle, Sr. Conseller, por no haber caído en la tentación de hablar de las fianzas como presión fiscal, es una cosa muy llamativa lo que he oído aquí, que la fianza es presión fiscal, es un depósito, no es un impuesto. La fianza no es presión fiscal, y me alegra que no haya caído en la simpleza de tratar a las fianzas como presión fiscal.

En cualquier caso y por último, quería decirle que si tiene que subir algún impuesto alguna vez, para poder compensar los problemas de las arcas autonómicas, que no lo suba siguiendo el ejemplo de un impuesto ecológico. Y si tiene que rebajar un impuesto no lo haga como el Sr. Montoro, que cuando una sentencia le dice que la retenciones fiscales que está haciendo son injustas, sale en televisión diciendo que es un paso más en la rebaja de impuestos que hace el Ministerio de Hacienda. En definitiva, Sr. Conseller, enhorabuena por su comparecencia, que nos ha servido para aclarar una serie de cuestiones y enhorabuena una vez más, especialmente, por no entrar en el desglose racial del fraude por llamativo que resulte.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diéguez. Per part del Grup Parlamentari Popular, la Sra. Salom té la paraula.

LA SRA. SALOM I COLL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Ha quedat clar que el que va posar en marxa en un moment determinat la Conselleria d'Hisenda d'aquest govern d'esquerres va ser un programa de lluita contra el frau fiscal a les Illes Balears.

Que en un principi es va voler vendre la idea que això només afectaria els estrangers, és fals. És una campanya i un pla per intentar detectar totes aquelles persones que viuen a la nostra comunitat que estaven al marge de pagar determinats tributs. La idea que ens varen vendre en un principi, perquè ha quedat clar en aquesta compareixença seva, aquest govern està fent un pla perquè tothom pagui tots els impostos que li corresponguin i vostè anuncia que tot això serà positiu i suposarà recaptar molts més doblers, com ja ens ha donat unes xifres comparatives dels dos darrers anys.

Nosaltres, des del Partit Popular, li deim, si fa comptes recaptar més doblers el pacte d'esquerres, no creï nous impostos o no augmenti els impostos, i li deim no a l'impost de transmissions patrimonials, de passar d'un 6 a un 7%, això suposa incrementar la pressió fiscal mitjançant les transmissions en un 16%. I li deim que no a l'ecotaxa en temes turístics, i evidentment el tema de les fiances suposa menys doblers que té aquell senyor que lloga un pis o lloga un local comercial, és una menor disposició d'uns recursos que podria tenir i els ha de posar en dipòsit a la nostra comunitat autònoma.

En definitiva, Sr. Conseller, crec que el pacte d'esquerres al llarg d'aquests quatre anys quedarà una constància de l'afany recaptador, moltes ganes de cobrar i cobrar més, i a més incrementant els impostos, crec que convendria començar a pensar un poc més sobre la utilització que fa el Govern del pacte d'esquerres dels fons d'aquests doblers públics, quina destinació dóna a aquests doblers? Quin profit treu la gent que viu a la nostra comunitat d'aquest afany recaptador de la comunitat? I dir que si en aquest moment tenim un règim especial a la nostra comunitat és gràcies al Partit Popular, si hagués estat gràcies al PSOE, segur que mai en la vida no haguéssim tengut un règim especial per a la nostra comunitat, i ara es tracta que les dues administracions facin feina i donin passes endavant per intentar donar-li el màxim contingut possible. Però que això no hagi avançat massa tal vegada és per la manca de diàleg i capacitat quan s'ha de negociar amb l'administració corresponent.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Salom. Sr. Conseller, en torn de contrarèplica té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (Joan Mesquida i Ferrando):

Gràcies. Miri, Sra. Diputada, jo li recomanaria que no parlés tant de règim especial, perquè és uns dels temes més vergonyosos que s'han produït en aquesta comunitat autònoma. Es va vendre fum, es va aprovar aquí una llei de 72 articles, va arribar a Madrid i aquesta llei de 72 articles es va quedar en 3. Es va fer una cosa que es deia règim econòmic i fiscal i va quedar una cosa que es diu règim especial i que no té res a veure amb allò que es va aprovar.

No facem més demagògia, hi ha més de 40 cartes per intentar aconseguir com a mínim que les comissions mixtes es constitueixin. El Govern del Partit Popular a l'Administració central se'n fot del règim especial. Se'n fot, contesta el ministre davant el Senat dient: "*estamos trabajando mucho*", no fan absolutament res i estan fent una publicitat, que aquí el Govern renuncia, no renunciem a res, ni a una pesseta, com es pot tenir tanta barra. Jo no ho entenc, el règim especial per a mi és una de les coses més indignants que conec.

Vostè parla de pressió fiscal, també crec que hauria de tenir una mica d'esment quan vostè representa un grup parlamentari que ha provocat un forat de més de 20.000 milions de pessetes d'impost ecològic, haurien de començar per aquí. I encara intentar posar tots els entrebancs perquè aquesta comunitat autònoma resolgui el problema de l'impost ecològic. Home, jo no sé si a vostè li preocupa que un pla de lluita contra el frau fiscal es dirigeixi a totes les persones que són subjectes passius d'un impost, vostè vol que facem un impost o un pla de lluita, allà on es digui que els que siguin de Porreres no hi entren? No ho entenc, això no és possible.

Per ventura vostè el que vol dir és una cosa. Per ventura ara tothom ha de pagar i ara no deixen de pagar els que abans tenien bo, perquè aquí es donava molt, escolta "quan arribis a Palma això ja m'ho hauran llevat i tu no coneixes...?", això s'ha acabat. I tot això hi era. En definitiva no em digui que nosaltres només feim un pla de lluita per als no residents, estrangers o per als immigrants, els podem deixar fora, als immigrants, ja els donam totes les sabatades possibles. Siguem més seriosos, jo el que intentava aquí, avui, i crec que no estic fent cap debat crispat, atenent les indicacions del president del Parlament, el que intentava avui era escoltar aportacions com, "miri, Sr. Conseller, han d'incidir més" o "nosaltres pensam que aquí hi ha d'haver això", aportacions crítiques també, ara si les compareixences han de ser..., per ventura és la meua inexperiència, però si les compareixences han de ser per intentar fer demagògia del règim especial, per fer això no es fa tota aquesta feinada. En definitiva el que s'intenta, i jo continuu pensant en la democràcia parlamentària, crec que el Parlament serveix també per fer aportacions en positiu. Quan es parla que l'oposició ha de fer aportacions en positiu, jo entenc que això és una altra cosa.

En definitiva, dir-los a tots que nosaltres seguirem per aquest camí i per tant, tots els ciutadans de les Illes Balears, donar-los les màximes possibilitats per complir voluntàriament. Aquesta és la primera norma, la màxima informació, les normes

tributàries són difícils i complicades, estan disperses, però a partir d'aquí nosaltres actuarem dins aquelles actuacions que no siguin correctes i s'hagi de produir la regularització.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Acabat l'únic punt de l'ordre del dia només em queda agrair les explicacions del Sr. Conseller i la presència del cap de Gestió i Inspecció Tributària i agrair també la col·laboració de tots els diputats. S'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA